

בדרך התורה

קובץ לחיזוק הדת

חשוון תשמ"ה לפ"ק פעה"ק ירושלים ת"ו.

גליון מס' 1.

בעזה"י

ק 179 לעבודת השם

קורא יקר,

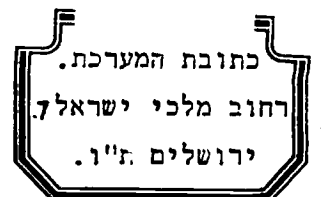
שמחים אנו להגיש לפניך גליון ראשון של בדרך התורה לא באנו כאן בחידושים וברעיונות חדשים לפלפל בעומק ההלכה אלא להזכיר נשכחות, ולעורר ישנים, כל אחד יודע לעצמו שמפני ההרגל והחידושים הצצים חדשים לבקרים מתעוררות שאלות רבות הנוגעים לעיקרי הדת ונוגעים בהרבה גופי הלכה, ורוב בני אדם אי מפני הטרדות המרובות המקיפות את האדם יום ויום ואין הפנאי והזמן להתישב ולחשוב בכל דבר ודבר מהי השקפת התורה על המצב בכלל ובכל פרט ופרט, וכך יכול להיות שאדם שהוא בעצם יהודי חרדי החרד לדבר ה' זו הלכה עובר בשוגג יום יום על מצוות התורה, וחי לו עם דעות והשקפות מנוגדות לדעת תורתנו הקדושה, ואף יכול לדור בכפיפה אחת עם מחשבות של כפירה מינות וכדו' ולא לחוש בכלל שהוא אינו עושה רצון בוראו, ואדרבא הוא עושה היפך דעת התורה, ולכן שמנו מטרתנו בבמה זו לעורר דעת ישינים, בבחינת עורר ישנים משנתכם, לעורר לב אחים לעבודת הבורא, להתחזק בקיום מצוות התורה ללא פשרות ודעות כפירה, להרחיק מאיתנו מחדירי דעל וארס שליחי יצר הרע, לומר לשטן המשחית הרף, לעשות רצון בוראינו בלב שלם כפי שהורונו וחינכנו רבותינו הקדו', ונקווה בעזרתו יתברך שחפץ ה' יעלה בידינו בקובץ זה להגשים מטרה חשובה זו.

חברי המערכת.

מכתב

מדין הגאון החז"א זצ"ל.

נודע אהבתי אליך יקירי מאז ומקדם, לא יתנני לעמוד על דמך הנשפך כמים לא מידי אויביך ולא מידי אוהביך רק מידיך אתה, אשר עבר עליך רוח שטות לאבד את עצמך לדעת להבאיש את נפשך בעיני כל יראי ה' באמת ובעיני חכמי ישראל שבדור ולהשאיר את זכרך לדראון עולם, השיטה לעשות את התורה לחלקים שנים, הוראה באיסור והיתר חלק אחד והוראה בשוק החיים חלק שני, להיות נכנעים להוראות חכמי הדור בחלק הראשון ולהשאיר לחופש בחירתם בחלק השני, הי השיטה הישנה של המינים בירידת היהודות באשכנז אשר הדיחו את עם ישראל עד המשך בדף מס' 5.

נושא שעל הפרק

ע ל ה ע י ת ו נ ו ת ה ח ר ד י ת ו ה ש פ ע ו ת י ה .
= = = = =

אחד הדברים שיצאו עליו גדולי הדור שבדורינו ואף גדולי הדורות שעברו הוא על השפעת העיתונות החילונית שהיא מהרסת הנפש והשפעתה היא מרובה להרס בית יהודי והרבה קולמוסין נשתברו ודיו לדוב נשפך בגין ההשפעה השלילית שיש לעיתונות החילונית על נפש האדם ירא אלוקים המכניס תואבה זו לביתו ואף באיסורין וחרמות לא הרשו להכניס עתון מסוג זה לבית של יהודי, וכל כך למה מדוע ומפני מה גודל האיסור, מדוע רבה כל כך ההשפעה המהרסת של עיתון חילוני, הרי הקורא מודע לכך שהוא קורא עיתון חילוני ובודאי שישמר ויזהר ואף יש כאלו המורים היתר לעצמם בתענה ומענה שהם מעונינים לדעת מה חושב הצד שכנגד, ומדוע קול הרעש הגדול שמרעישים גדולי ומאורי התורה בדורות האחרונים על איסור של קריאה ואף של הצצה לעיתון שהוא מנוגד להשקפת התורה, התשובה לכך היא תשובה פשוטה לחלוטין **שאני מינות דמטכי**, פירוש הדבר בכל מקום הגובל במינות בדברי כפירה ברעיונות של אפיקורסות ברעיונות שמנוגדים למה שצוותנו התורה, שם הוא מקום המושך, שם הוא מקום היצר, כאן אין נמצא רצון הבורא כאן אין מקבלים יראת שמים כאן הוא מקום שהוא בבעלותם של הסטרא אחרא כאן הוא רשות יצר הרע שתפקידו להדיח את כל ירא אלוקים לעשות נגד רצון השי"ת, ולכן מה לכהן בבית הקברות מה ליהודי ירא אלוקים לחפש ברשות יצר הרע, הלא זהו ותפקידו של יצר הרע למשוך לרשתו ולמצוא דרך להתעות את ירא ה' מדרך התורה ולכן במקום של יצר הרע צריכים זהירות מופלגה כפולה

ומכופלות להשגיח שלא למעוז בדרך חתחתיים ואם במקום תורה שם נמצא ושם צריכים זהירות יתירה אולי ואולי אין הכוונה לשם תורה גרידה ומעורבות במחשבה פסולה על אחת כמה וכמה במקום ששם שוכן יצר הרע שאין ספק שכל כוונתו הוא להכשיל ללכוד ברשתו, ואין צריך באריכות להסביר מדוע אסרו חכמינו חכמי התורה את העיתונות החילונית בשצף קצף שכזה, ולא היינו מקדימים בכלל הקדמה זו להסביר בקצה המזלג דעת רבותינו בענין חמור זה אלא מפני שצריכים אנו ללמוד כאן לענין אחר חמור לא פחות מענין זה.

כותרת מאמר זה הוא בענין העיתונות החרדית והשפעותיה, מדוע נגענו בענין זה שהוא כדומה אחד הדברים החזקים שהם כחריס נגד השפעת העיתונות החילונית, שהם המביאים את חדשות העולם והיהדות לבית היהודי החרדי כך שלא יצטרך להביא לביתו בכלל עיתונות חילונית, ובכך הם סוגרים על חלל ריק שקיים ומסקלים מחשבה למי שהוא פוסח על שני הסעיפים ומעונין גם לדעת את החדשות העולם ואינו יכול להתאפק מלקרוא עיתונות חילונית אם לא יספקו לו תחליף קריאה, וא"כ הרי נראה הדבר שהוא קודש קודשים מצוה ממש מציל נפשות מאובדן, ומה יש לטעון נגד דבר נעלה כל כך כמו מכשיר זה העוסק רובו ככולו בדברים של החרדה קדושה ושהרה יראת שמים וסיפורי צדיקים החדרת השקפה האמיתית וכו' וכו'.

אך לצערינו בכדי להיות כנים, חייבים

אנו לעמוד ולומר לא כך הדבר איך המצוה גדולה כל כך ואין כאן כלי מלא קדושה ויראת שמים, ידוע הכלל דעת בעלי בתים היפך מדעת ונורה, פירוש הדבר שלא כל פעם מה שחושבים בעלי בתים הוא כפי שדעת תורתנו, אלא דעת בעלי בתים היא נגד דעת ונורה, ומפני כך ניקח לעצמינו העוון והאומץ לומר שעיתון חרדי אפילו שיהא עיתון חרדי ביותר ללא כל חשש שיכניס דברים של חילונים בכל אופן יש בו דעת בעלי בתים ולא דעת תורה, וכל כך למה מפני שאין העיתון בעצמו דברים של תורה הנתונה מסיני אלא שהוא מלא ברעיונות של בעלי בתים והכוונה ללבלי העיתון ואין כל צורך להוסיף פרט זה שאת העיתון צריך ג"כ לממן ובודאי שענין בצע כסף צריך משנה זהירות שהשווה יגורר עיני פקחים וכו' ולכן נחפשה דרכינו ונחקורה, נראה מי הם הלבליים הכותבים והמסדרים את העיתונות אפילו החרדית ביותר האם הם יושבי בית המדרש גדולי תורה, האם שאלה באיסור והיתר הולכים לשאול אותם, ואם יאמרו האם נסמוך עליהם, ואם לא כך הם הדברים איך אפשר לתת ליהודי ירא שמים להלעיטו בדעת בעלי בתים כשרה למהדרין מן המהדרין בהשגחת ??? ובפרט שעיתון חילוני מי שקונה אותו לפחות יודע שאין כאן על מי לסמוך ושאסור להכניסו הביתה ואם הוא קורא אותו בגניבה מרגיש שעשה שלא כהוגן או שכבר יתדף עצמו בכל תירוצי היצר. אך עיתון שהוא כשר למהדרין מן המהדרין הרי ההולך עם עתון זה הרי הוא מונגאח בו ואף יצטט ממנו בפה מלא בבית הכנסת או בכל מקום שהוא כאילו אמר אחד מעשרת הדברות ואם מאן דהו יכחישו יתנפל עליו בפה מלא לאמור הלא מקרא מפורש הוא זה בעיני ראיתי את זה בעיתון והלה ישאלו מה אתה מדבר אני כעצמי ראיתי היפך ממה שכתוב

בעיתון ויש לי עדים נאמנים שראיתי עם עיני כמה וכמה תלמידי חכמים שלו הייתי מבין לדין תורה לגבות עדות בבית דין היו נאמנים מדין תורה אך הלא יגזח ממנו מה לי ודאי תורה הלא כאן הוא עיתון מפורש מקרא שיהלא פלוני כן פלוני כתב כן וראה בעיניך שכתוב אם אינך מאמין, והפלא הוא שאך מן שראה בעיניו ההפך מוכרח הוא להאמין שמה שראה הוא רמיון בעלמא שהרי כך כותב העי

ולא בכדי אסרו הרבנים הגאונים שבריהם זה ובדורות הקודמים לעיתונות החילוניות אלא גם משעם זה שאחרי שהדבר כבר כתוב בעיתון אין מי שמכחישו ורק עם יביא הן חטאת שמינה כגון כיס מלא מעות לפני ב"ד ש העיתון יועיל הלה לאשר שכתבו בטעות ולפעמים אם מחמת ענין פוליטי כל שהוא, יועיל לו אפילו כיס מלא מעות כיון שכל נגזרה גזירה מלפניו, בזמן שהדבר שקי מיסודו והלבלי כרצונו יעשה, זה מגדיל זה מקצר, זה מעלה וזה מוריד, ומי יזווכח עמו הלא מחר יכתוב הלה כרצונו.

ולא זו בלבד אלא שגם את הרבנים הלבלי הוא הממנה רב פלוני גדול בתורה ובחסידיה וכך שמו לעולם הרב הגאון האדיר שר התורה והיראה גן הדסים ערוגת הבושם אדונינו מוריניו ורבינו וכו' וכו' והנייר המסביר סבלן גדול הוא לכנות עם הארץ מופלג זה שם תלמודו מידי הלבלי הוא ואם אינה שואל האדם הפשוט שאינו מכירו אומר לך על זה מדבר הלוא גדול מרבן שמו ובעיני ראיתי בשבת שעברה שהרב הנ"ל כך מכויתרים אותו הרב הגאון האדיר וכו' וכו' ולך תכחיש את המפורסמות, ואם הלבלי הלז יום אחד יתקן רב פלוני שהוא אינו כרצונו ואינו שמו

בקולו למחר רואה אזה בעיתן מופיע תמונה של כמה וכמה רבנים מפורסמים ובתוכם הרב הנ"ל וכל אלו הרבנים התוארים מדקיעים שחקים ורק במקום הרב הנ"ל מוצא אתה לשון של זילזול וכדי בזיון וקצף.

ואם אתה ח"ו רוצה לחלוק על לבלר זה הרי אתה מסכן עצמך מידי הלסטים שהרי ליסטים זה מה עושה גוזל משל אחרים ואף לבלר זה כל ופקידו הוא הוא לעסוק בשל אחרים יום מספר מה עשה פלוני ולמחר מספר מה עשה אלמוני ולו במקום עתון שאין עליו הכשר ואדרבא פסול בתכלית עסקינן ניחא אבל הלא אנו עסוקים כאן בעיתון כשר למהדרין מן המהדרין ומדוע שלא לפחד כלל, ובודאי שרב פלוני הולך ברחוב או פוגש לבלר פלוני במקום שמחה שכמובן שהלבלר מקומו בראש שהרי הוא מכתיר הרבנים וא"כ מדוע שלא יישב במקום הרבנים ובאמת אפילו אם יושב הלבלר מחמת צניעות כקצה האולם מיד כל הרבנים מתישבים מסביבו שהרי למחר הלה כותב בעיתון ואם ח"ו אחד מהרבנים לא יישב סביבו הרי יצא הלה כבזיון וקצף כך שיש חשש של פיקוח נפש על רב זה ואם לא עליו הרי על בני ביתו או על הישיבה שהלה מנהל שלמחר מי יתרום ומי יתרים הלא אין זו ישיבה מפורסמת ומדוע שיתן ומי אומר שיש בכלל ישיבה כעין זו.

ולכן אפילו אם המדובר הוא בבלר ירא שמים שמתפלל כל יום בדביקות משתדל לעזור לאחרים וכדומה אבל כאשר נמצא במקום שאין איש אלא נייר שם כותב מה שהוא רוצה ואף שלא נתכוון חס וחלילה להרע לפלוני או לאלמוני בכל זאת הרי כבר כתב וכל זמן שלא חזר בו הרי הכתב במקומו עומד ומי יילך לגלות אזני כתב זה שהכל רועדים ממנו שהרי

אם לא ימצא לנכון להבין מה שאמר לו הלה המזכוון להצילו מפני העבירה בתמימות הרי למחר יש לך פחד פחדים אולי לא הבין כראוי וחשב שמזכוון אני להרע לו ומי יודע לאן הדברי מגיעים.

אבל עד היכן הדברים מגיעים, עד היכן מקומו של לבלר זה, עד למקום שיש לבלר אחר, וכבר כמין הסכם יש ביניהם שמור לי ואשמור לך אנא על תדבר ממני ואשתוק לך ואם פותח לבלר זה פיו על לבלר אחר למחר מופיע חבירו ופורע ממנו חלקו.

וכעת נשאלת השאלה מדוע מעלים אנו בכלל דבר גלוי זה לעין כל, מה נועיל ומדוע לבזבז הנייר בכלל מוטב נקדיש עצמינו לדבר בעניני תורה ועבודה גמילות חסדים ולא נעסוק בעולם של לבלרים, אבל האמת שכאן מתחלת העבודה אנו רוצים לדעת מהי כוונת התורה ומה היא הנחת התורה האמיתית צריכים אנחנו תחילה לידע מהו מקומו של דעת בעלי בתים כדוגמת לבלרי העיתונות ואם הנ"ל כותב בדברים שיש בהם טעם של תורה דע לך שאין כאן מקום בכלל להתווכח אלא שדעה זו מנוגדת בכלל לדעת תורה שהרי היא דעת בעלי בתים.

ובזה נבוא לסיום דברינו מדוע כתבתי מאמר זה לפני כשבוע פגשתי ידיד מכיר משנים קדמוניות ושאלתיו היכן מקום מגוריו ענה לי במקום פלוני וכיון שנתגלגלו הדברים כפי הרגיל הונחיל לצטט לי מתוך עיתון הנחשב לחרדי ביותר כשר למהדרין מן המהדרין שלא שייך הכשר יותר גדול מכך, ושמעתי את דבריו שהם ממש דברי כפירה מינות דברים שאסור לשמוע בכלל מדין תורה וק"ו להשמיע שאלתיו איך אתה משמיע דברים אלו ענה לי רבי

המשך מכתב החזו"א נצ"ל.

שיתערב בגוים ולא נשאר לפליטה. והנה קמת לעשות תרבות החטאים האלה, תחת אשר היית עולה למעלה מעלה בימים הראשונים ואני הייתי מצטער שלא זכית עדיין לעומק גפ"ת, אשר מי **שלא זכה בזה אין בכוחו לגעת את צוף דבש תורתו הקדושה**, ולא זכית לדביקות האמונה והבטחון אשר ניתן לקנין יחידים תחת השמש, והנה באמצע דרכך הצליח השטן להטונוך מני דרך של העיון והשקידה להיות עוסק בצרכי ציבור בדרך זה אמנם פגשת נילוזות, ערבה עליך הכבוד המדומה והשררה, ונטיות לוותר על חנך בעיני חכמים דק למצוא חן בחוצות, וכדרך הולכי שלל לא הרגשת כי הנך מתגלגל במורד ההר, וזכרונוך שהיה משמחיני מקדם, היה מצעריני בימים האחרונים הייתי מרבה בתפילה שתעזוב עסקנותך ותשוב לשקידת התורה.

ע"כ מה שכתב הגאון החזון איש נצ"ל, במכתב לאחד העסקנים, מה שנלמד ממכתב מענין זה לאחד שנעשה עסקן ציבורי נודע, מה שמסביר כאן השיטה של המינים והכופרים, שאף שיכולים לדקדק בהוראת איסור והיתר לרוץ לחכמים ולברר ולהיות נכנעים לגדולי הדור אבל כאשר מגיע החלק שלהוראה בשוק החיים משאירים לעצם בחירתם ומזה צמחה הרעה הגדולה של יהדות אשכנז אשר הדיחו את עם ישראל עד שיתערב בגוים ולא נשאר לפליטה.

במקומינו יש רק עיתון אחד שהוא משמיע רעות תורה אמיתיות וכל שאר העיתונים אצלינו פסולים בתכלית הבנתי מהו מקור זה של מינות וכפירה ועניתי לו רבי כאן במקומינו יש עתונים הרבה כשרים למהררין ואנו יודעים ג"כ מי הוא הנותן את ההכשר ולכן אנו יודעים מהו מקומו ואם אמר זה דבר פלוני בודאי שאין כוונתו בכלל לעיקר הדבר אלא שיש מיד למחר בעיתון כשר עם הכשר אחר הסבר מדוע כתב כך.

אבל במקומכם שיש רק עיתון אחד שהוא כשר הרי אין לבלר זה מה לפחד מי יהרהר אחר הבלר הרי אין אתה שומע אלא דעת לבלר בלבד תורה יש רק תורה אחת שכתב ואחת שבע"פ בורא יש רק אחד אבל לבלרים יש הרבה זה מכשיר וזה מטמא וזה מטריף וזה מטהר שהרי בסך הכל לבלר הוא ולא רב שאומר דעת תורה ולבלר יש דעת לבלר ולא דעת תורה אמר לי אבל במקומי מפני שיש לבלר אחד יש הרבה דעות תורה שהרי כל דעת תורה מפחד מהלבלר ובדבר של פיקוח נפש יש כלל של יהרג ועל יעבור הוא רק על ג' דברים.

ומה יש להשיב לקורא חסיד של לבלר אחד ושל דעת תורה הרבה, במקום פיקוח נפש.

או לו לדור שכך עלתה בימיו.

בהוצאת חברי אגודת
שומרי משמרת הקודש